
ADVIES

Voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met het Verdrag nr. 131 betreffende de vastlegging van minimumlonen, in het bijzonder met betrekking tot de ontwikkelingslanden, aangenomen door de Internationale Arbeidsorganisatie in haar 54ste zitting op 22 juni 1970

Aanvrager	Staatssecretaris Pascal Smet
Aanvraag ontvangen op	19 juli 2022
Aanvraag behandeld door	Commissie Economie - Werkgelegenheid - Fiscaliteit - Financiën
Advies aangenomen door de Plenaire vergadering van	15 september 2022

Vooraf

Sinds haar oprichting in 1919 staat het minimumloon centraal in het mandaat van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO).

Uitgaande van het beginsel dat « *...een universele en duurzame vrede slechts op een basis van sociale rechtvaardigheid kan worden gegrondvest...* », wordt in de preambule van de IAO-statuten (1919) opgeroepen tot een dringende verbetering van de arbeidsomstandigheden, met inbegrip van « *...de garantie van een loon waarmee in een levensonderhoud kan worden voorzien...* ».

In 1944 werd in de IAO-verklaring van Philadelphia het belang beklemtoond van een « *leefbaar minimumloon voor allen die werk hebben en een dergelijke bescherming nodig hebben* », een beginsel dat werd herhaald in de IAO-verklaring van 2008 betreffende de sociale rechtvaardigheid voor een billijke mondialisering.

Tot slot heeft de IAO in 1970 Verdrag nr. 131 inzake de vaststelling van minimumlonen goedgekeurd, dat de bescherming van het Verdrag van 1944 uitbreidt.

De Lidstaten die het Verdrag nr. 131 ratificeren, verbinden zich ertoe om een stelsel van minimumlonen in te voeren dat :

- een ruime werkingssfeer heeft en waarbij uitsluitingen tot een minimum worden beperkt ;
- een mechanisme instelt voor de vastlegging en periodieke aanpassing van het minimumloon ;
- op het beginsel van volledige raadpleging van de sociale partners is gebaseerd ;
- een beroep doet op de sociale partners op voet van gelijkheid, alsmede op onafhankelijke deskundigen, voor de opzet en de werking van het stelsel ;
- de hoogte van de minimumlonen vaststelt, rekening houdend met de behoeften van de werknemers en hun gezin, alsmede met economische factoren ;
- passende maatregelen omvat om de effectieve toepassing van de bepalingen inzake het minimumloon te waarborgen.

Het Verdrag is al van kracht op internationaal niveau en voert geen nieuwe beleidselementen in. De ratificatie ervan door België is echter een belangrijk internationaal signaal. In het voorontwerp van ordonnantie wordt dan ook de bekrachtiging ervan voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voorgesteld.

De normen van het Verdrag worden door Aanbeveling nr. 135¹ aangevuld. De aanbeveling is niet bindend, maar vult de bepalingen van het Verdrag aan en concretiseert ze.

Advies

Brupartners juicht dit initiatief toe, formuleert een positief advies inzake het voorontwerp van ordonnantie dat hem wordt voorgelegd en hoopt dat België dit instrument zo spoedig mogelijk zal kunnen ratificeren.

Brupartners is van oordeel dat een dergelijk Verdrag de bevordering toelaat van kwaliteitsbanen die fatsoenlijk werk mogelijk maken, en helpt om oneerlijke internationale concurrentie van lagelonenlanden te bestrijden.

¹ [Aanbeveling R135 - Aanbeveling inzake de vaststelling van minimumlonen, 1970 \(oit.org\)](https://www.ilo.org/public/english/standards/instr/135.htm)

Brupartners begrijpt dat het Verdrag, om volledig te kunnen worden geratificeerd, door alle gefedereerde entiteiten zou moeten worden goedgekeurd : naast het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ook door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie. **Brupartners** verzoekt de regering om dit na te gaan en om desnoods de nodige initiatieven bij de bevoegde instanties te nemen.

*
* *
*